

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa Banku [...] S.A. w W.
przeciwko S. K. i J. K. o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 3 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanych
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 24 czerwca 2014 r., sygn. akt VI ACa 1596/13,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 3617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego;**
- 3) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Warszawie na rzecz radcy pr. R.S. wynagrodzenie w kwocie 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł**
 - podwyższone o stawkę podatku od towarów i usług**
 - tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanym z urzędu w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które – zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwani J. K. i S. K. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 24 czerwca 2014 r. wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparli na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, tj. zagadnienie nowe dotychczas nierozwiązane w orzecznictwie sądowym i nauce prawa oraz budzące poważne wątpliwości co do sposobu jego rozwiązania. Wskazane przez skarżących we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania trzy zagadnienia prawne dotyczące w swej istocie relacji pomiędzy nadaniem klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu a możliwością sądowego dochodzenia przez bank wierzytelności stwierdzonej bankowym tytułem egzekucyjnym nie spełniają bowiem wskazanych powyżej kryteriów.

Stwierdzić również należy, że skarżący nie wykazał, aby istniała potrzeba wykładni przepisu prawnego budzącego poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów. Powołanie się na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, wymaga sprecyzowania tych przepisów, oraz

wskazania, na czym polegają poważne wątpliwości związane z ich stosowaniem wraz z podaniem doktrynalnego lub orzeczniczego źródła tych wątpliwości. Konieczne jest wskazanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, a także przedstawienie własnej propozycji interpretacyjnej. Ponadto, ze względu na publiczne cele jakie ma do spełnienia rozpoznanie przez Sąd Najwyższy skargi kasacyjnej, skarżący powinien także wykazać celowość dokonania wykładni przepisu przez Sąd Najwyższy ze względu na potrzeby praktyki sądowej (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2012 r., III SK 29/12, nie publ.). Te wymagania nie zostały spełnione przez skarżącego poprzez powołanie się we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na rozbieżności interpretacyjne występujące przy wykładni art. 823 k.p.c.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozważę – w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). Na wniosek powoda zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99, art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz przepisów § 12 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 ust. 2 i § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.). W przedmiocie przyznania radcy prawnemu wynagrodzenia tytułem nieopłatnej pomocy prawnej udzielonej pozwanym z urzędu w postępowaniu przez Sądem Najwyższym, stosowanie do wniosku zawartego w skardze kasacyjnej, orzeczono na podstawie § 15 w zw. z § 12 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 ust. 2 i § 6 pkt 7 wymienionego wyżej rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r.